

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld, 30 kr., za jeden mesec 1 gld, 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nezaupnica grofu Hohenwartu.

Volilci grofa Hohenwarta odposlali so svojemu državnemu poslancu to-le nezaupnico:

Visokorodni gospod grof!

Ko smo podpisani pri poslednji državnozborni volitvi dali Vam, visokorodni gospod grof, svoje glasove, bili smo prepričani, da boste vsled velikega vpliva Svojega v vsakem oziru vedeli zastopati potrebe in koristi Svojih volilcev in da boste zaradi tega ostali z njimi v neprestani dotiki.

Ta naša nada se, žal, ni obistinila, kajti niti jedenkrat ni se Vam zdelo vredno predstaviti se Svojim volilcem, da izveste njihove želje in potrebe.

Saj pa smo zato, sledeč pazljivo vsemu Vašemu državnozbornemu delovanju, na svojo žalost opazili, da niti jedenkrat niste povzdignili glasu bodisi za gmotne, bodisi za narodne koristi Svojega volilnega okraja.

Vsled tega ginevalo je zaupanje naše do Vas, visokorodni gospod grof, in moralo se je popolnoma omajati, ko ste stopili z vso odločnostjo v boj proti pravični volilni reformi grofa Taaffeja in tako pripomogli na vladno krmilo nemški levici.

To Vaše ravnanje privelo nas je do prepričanja, da niste nikdar imeli srca za slovenske svoje volilce in ker želimo, da so mej nami čisti računi, izjavljamo, da tudi mi več zaupanja do Vas imeti ne moremo.

Z najodličnejšim spoštovanjem

Matej Dobida, posestnik v Lescah in svetovalec Hraške občine; — Luka Grile, tovarnar in posestnik v Zapušah, svetovalec Hraške občine; — Anton Mršol, župan v Lescah (Občinski pečat); Janez Jelen, posestnik v Lescah in svetovalec Hraške občine; — J. Peternel, župan v Bledu; A. Vovk, posestnik in obč. odbornik; — Ant. Burja, posestnik; — Franc Zalokar, občinski od-

bornik; — Jos. Jekler, posestnik na Bledu; — Andrej Verhunc, posestnik in pivarnar na Bledu; Pogačar, župan v Breznici (Občinski pečat); — J. Čop; — J. Ažman; E. Jeglič, občinski odbornik na Breznici; — J. Žark, občinski odbornik; Jos. Klinar, župan na Jesenicah; — Anton Trevn, trgovec; — Šoklič, župan v Koroški Beli; — Jože Krevlič, občinski odbornik; — Anton Svetina, občinski svetovalec; — Anton Supan; — Franc Grom; — M. Čop; — J. Janša, župan v Dovjem; — J. Pezdinik, I. občinski svetovalec; Janez Zima, II. občinski svetovalec; — Franc Budinek, župan v Kranjski Gori; — Anton Slave, občinski odbornik; — Ivan Kavalar, I. svetovalec v Ratečah, v odsotnosti g. župana; — Fran Kojančič, posestnik v Nošah ter odbornik občine Mošnje; — Jan. Janša, II. svetovalec; — J. Šarl, župan v Begunjah (Občinski pečat); — L. Lazar, odbornik občine Kamnagorica; — M. Pesjak, občinski svetovalec občine Kamnagorica; — Jože Svetina, občinski svetovalec občine Kamnagorica; — J. Rev, občinski odbornik; — Klemen Dolžan; Jos. Pretner; — Peter Gašperin; — Ivan Rakovec; — Jan. Gašperin, občinski odbornik; — Janez Jeglič, občinski odbornik; — Ivan Jan, I. svetovalec; — Jos. Pretnar, trgovec in posestnik v Zagoricih; — Andrej Potočnik, krčmar v Gradu; — Josip Verderber, posestnik v Gradu (Veldes); — Anton Kralj, mizar in posestnik v Gradu; — Janez Kunčič, lesni trgovec in posestnik v Mlinu; — Jurij Ravnik, posestnik in pekovski mojster na Bledu; — Anton Pretnar v Bledu; — Valentin Zalokar, posestnik na Rezici, občina Bled; — Janez Mencinger, posestnik in mesar na Bohinjski Bistrici; — Lorenc Vojvoda, posestnik na Bohinjski Bistrici; — Valentin Kos, klobučar na Bohinjski Bistrici; — Martin Mencinger, posestnik na Bohinjski Bistrici; — Jan z Mencinger, posestnik in trgovec v Bohinjski Bistrici, svetovalec te občine; — J. Prešelj, župan v Bohinjski Bistrici (Občinski pečat); — Matevž Vojvoda, krčmar na Bohinjski Bistrici; — Ivan Arh, župan v Srednji Vasi (Občinski pečat); — Janez Škantar, posestnik in podžupan v Srednji Vasi; — Blaž Hodnik, posestnik v Srednji Vasi; — Janez Stare, posestnik v Česnjici v Bohinju.

O tej nezaupnici, katero so podpisali vsi volilci Radovljiskega okraja, in ki je največje važnosti, govorili bomo jutri obširneje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 5. februarja.

Deželni zbori.

V dalmatinskem dež. zboru bila je v soboto ostra debata o šolskih razmerah. Srbi in Italijani so postopali lepo složno in napadali Hrvate na vse mogoče načine. — V gališkem deželnem zboru bila je v soboto živahna razprava o srednjih šolah. Malorus dr. Antoniewicz se je potegoval za to, da se na srednjih šolah uvede nemščina za kak predmet kot učni jezik, da bi se je mladina lažje naučila, kar pa je večina odklonila. Prav rezka je bila debata o fonetičnem pravopisu, kateri je bila vlada v ruske šole uvedla. — V bukovinskem deželnem zboru je nastalo precejšnje nasprotje mej rumunsko stranko in dež. predsednikom baronom Kraussom. To se je tudi pokazalo v zadnji seji, ko je deželni predsednik odgovarjal na neki rumunski interpelaciji in rekel, da ni treba, da bi vsak uradnik v Bukovini znal rumunski, ker je le malo okrajev, kjer mu je ta jezik potreben.

Pravda zoper „Omladino“.

Pri sobotni obravnavi je zatoženec Mayer v svojem in v imeni nekaterih drugih zatožencev izjavil, da hočejo vse to dokazati, kar se je pri zadnji obravnavi očitalo policijskemu nadkomisarju Oliču in zaradi česar je drž. pravdnik napovedal zatožbo radi žaljenja uradne osebe. Mizar Martin Spikula je zapleten v pravdo proti Dunajskim anarhistom, zato ni osebno prišel. Prečital se je z njim narejeni zapisnik, v katerem pravi, da mu je zatoženec Mondraček nekoč izročil 150 anarhističnih tiskovin za razdelitev mej ljudi. Druge priče niso nič posebnega izpovedale. Pri popoldanski obravnavi so bile zaslišane razne priče glede dogodkov v Lučah. Neki Schmid je skušal kompromitirati zatoženca Sokola, češ, da je govoril pri tisti priliki veleizdajske reči. Pri razpravi so bili kot poslušalci navzočni predsednik kaz. sodišča dvorni svetnik Prohaska in drž. poslanca dr. Kaizl in Janda.

Preprič meje koaltranci.

Ni še dolgo tega, kar se je skrpala koalicija, in že je prišlo do prepir. Za sedaj se pripravijo šele listi, a to utegne preiti tudi mej zaveznike. Povod temu prepiru je protisemitizem. Konservativci in klerikalci simpatizirajo s protisemiti in ne

LISTEK.

Werther.

(Srbski epikal L. K. Lazarevič. Preložil J. P. Planinski.)
(Dalje.)

In v vsem tem svojem početju ni niti poskušal, da bi si dal računa, čemu vse to počenja. Zakaj je on tako nesrečen in kaj mora vse človek imeti, da se mu ni treba ubijati. Ali je bila tudi to posledica njega vzgoje ali kake prirojene razburjenosti? Na to se ne dá izlahka odgovoriti. Kar se njega samega dostaje, je takoj opustil in se sklicaval na bolečljivega Wertherja in na veliko ime Goethejevo, kadar koli si je poskušal vse to razjasniti. Tako ravna tudi stari ljudje, ki se v mladosti niso nartpeli!

Od prvega snidenja Marijinega z Jankom ga Katanič ni iznemarjal. Spremljal mu je vsak korak; vedel tudi za najmanjšo malenkost. Nič mu ni bilo prikritega — njiju izprehodi, razgovori, niti samo pismo, katero je pisal poročnik Marijinemu soprogu, niti listič, kateri je Marija poslala Janku, niti samo čitanje „Wertherja“. Le jedno je bilo, česar ni vedel,

česar ni verjel poročnikovim besedam, — da Marija ponoči zahaja v Jankovo sobo. —

Mogoče, da je Kataniča marsikaj nagibalo, da tako pazi na Janka — dva vzroka pa vemo tudi mi: prvič, ker je bil od narave radoveden, ako se more imenovati navadna radovednost oco zanimanje za natančno zgodovino vseh in vsakogar in uživanje v pozvedavanji najtajnejših mislij v človeku, katerega opašaš. Morda se je s tem zadovoljevalo njega vrojeno gospodstvo, ker se tudi na ta način nekako gospoduje v svoji okolici. Glejte na pr. v toplicah ni bilo nikogar, kateri se ne bi bil, rekel bi, naravnost bal Kataniča, in nihče, kdor ga poza, ne bi strmel, ako bi mu Katanič v razgovoru mimogredé razodel kake globoke skrivnosti. Z druge strani pa je bil Katanič star prijatelj Mladena, Marijinega soproga, v čegar hiši je tudi sprovel svoja dijaška leta. Mladenov oče ga je dal po končanem nižjem gimnaziju v lekarno, pomogel mu, da je pohajal kurz in jamčil zanj, ko je otvoril svojo lekarno. Od tod se je čutil vezanega na Mladenov dom in Mladenovo rodovino. Na Mladena še posebej, zato ker ste se njega npravi strinjali, dasi navadno pravijo, da se ne morete ljubiti dve povse jednaki

duši. Sicer pa ste si oni bili jednaki le v jedni po lovici svoji, in sicer, kar se dostaje resnobe in zopernosti proti vsemu, kar je nasilo tip izjave prijateljstva ali ljubezni. Sicer pa, ako bi se, kakor se to šasi stori, vzporedile npravi z živalskimi lastnostmi, moral bi biti Katanič mačka, a Mladen lev — torej vender oba felis. Kataniča ste že v nekoliko izpoznali. Ako mu odvzamete male, lokave oči, pa jih zamenjate s sredajevlikimi, vedno iskrenimi; ako mu vzamete ironijske brazde z obeh krajev ustnic in jih denete mej obrvi — tedaj imate Mladena! Naposled sta mogla drug drugega rada imeti tudi zato, ker se jima interesi nikdar in v ničemer niso nasprotovali. Ko je Mladen odšel za službo v Beligrad, so se tudi njiju razmere pretrgale, ker ni bil nihče pripravljen s pismi krpiti osebno pretrganje vezij; ali vez, katera se je že za detinstva sklenila, ni odnehala niti v moški dobi. Ko se je Mladen ženil, poslal je tudi Kataniču tiskano vabilo na svatbo in nanje še pripisal: „Da mi ne storiš drugače, kakor da prideš! Kbtanč mu je na dan poroke čestital samo po žici, in to je bilo vse! Pa niti po poroki ni oživela njiju korespondencija — pisala sta si zgolj zaradi kakega opravka. Tako na

prikrivajo te svoje naklonjenosti, kakor to zahtevajo židje in njih nemški zavezniki. To je bil povod rezki kontroverzi mej nekaterimi vodilnimi konservativnimi in liberalnimi listi. Komaj je ta prepir nekoliko prenehal, nastal je drug konflikt. Vojaški kurat Skačel v Inomestu ni hotel voditi pogreba v dvoboju ustreljenega polkovnega zdravnika Wagnerja, vsled česar ga je vojno ministerstvo kazenskim potem premestilo v Bosno. To premeščenje se je zgodilo proti ugovoru pristojnega cerkvenega oblastva, ki je izjavilo, da je Skačel korektno postopal. Tirolski klerikalni listi robné v divjem srd in očitajo vojni upravi, da je začela kulturni boj, ter rote klerikalne poslance, naj iz tega postopanja izvajajo primerne konsekvence.

Češki veleposestniki.

Mej češkimi veleposestniki izvršila se je po polna ločitev in sicer ločitev v dve skupini. Na jedni strani so se združili narodni veleposestniki, na drugi pa stoje modrokrvni fevdalci, ki nimajo nikake narodnosti in katerim je samo za svoje stanovske predprave in za obnovev srednjeveških razmer. Na znani oklic narodnih veleposestnikov, v katerem so le ti povdarjali, da je prva in poglavita točka njihovega programa narodno vprašanje in češko drž. pravo, odgovorili so fevdalni gospodje z oklicem, iz katerega je vidno, da so v strahu za svojo premoč. Ta strah jih je napotil, da izjavljajo, da zmatrajo narodno skupino za nevarno tako narodu češkemu (!!) kakor konservativnim principom. Pravijo, da se niso izneverili programu o narodni enakopravnosti, pač pa sumničijo narodno skupino, da se ne ozira niti na religiozno vprašanje, niti na koristi cele monarhije. To je ost vse te izjave, s katero so fevdalci naredili prvi očitni korak v centralistični tabor.

Vnanje države.

Obupen eksperiment italijanske vlade.

Po dolgem, teden dni trajajočem posvetovanju se je italijansko ministerstvo končno zjediniło na to, kako rešiti grozno in prenevarno finančno krizo. Finančni minister Sonnino bo pri sestanku parlamenta izkazal v letnem proračunu deficit 130 milijonov lir. V pokritje tega primankljaja bo predlagal: prihraniti pri ministerstvu notranjih del v znesku 5 milijonov, pri vojnem ministerstvu 6 milijonov, pri mornarici 4 milijone, pri trgovinskem ministerstvu 1/2 milijona, torej vsega vkupje okoli 16 milijonov; dalje se bode predlagalo znižanje šolskega budgeta za polovico (v Italiji še sedaj večina prebivalstva ne zna ne čitati ne pisati!), zvišanje zemljiškega davka, kateri kmetovalci že sedaj jedva zmagujejo, zvišanje dohodninskega davka in monopol na žveplenice in na spirituoze. Javno mnenje je vsled teh namer že sedaj silno razburjeno. Ako bi parlament te predloge tudi vzprejel, česar pa skoro ni pričakovati, bi vendar ne bilo pomagano, zakaj po sodbi najodličnejših italijanskih finančnikov bi ti novi davki nesli komaj toliko, da bi se pokrila polovica primankljaja. Na papirju bode sicer deficit s temi dohodki pokrit, faktično pa ni moči teh novih davkov izterjati, ker jih imajo plačevati tisti, ki že sedanjih ne zmagujejo, pri katerih po vulgarni prislovcici še smrt ničesar ne najde. Državni bankerot se s temi nezadostnimi pomočmi ne da preprečiti. To bi mogla storiti le radikalna prememba v sedanji militaristični in unanji politiki italijanski. Crispi pa se vzlic izkušnjam prejšnjih vlad ni za to odločil in pričakovati je torej, da pride kmalu na razpotje, zakaj o tem ni dvoma, da je Crispijevo ministerstvo zadnji obupni eksperiment za Italijo.

Cesar Viljem in Bismarck.

Nekateri nemški listi javljajo, da se mej cesarjem Viljemom in Bismarckom, ko je bil slednji v Berlinu, ni spregovorila politična beseda in da je Bismarck obiskal cesarja le kot vojak svojega zapovednika. Cesar baje kar nič ne misli premeniti

pr. je prosil Mladen, ko si je kupoval bišo, Kataniča, naj mu posodi dve sto dukatov za tri leta. Katanič si je izposodil toliko od Stojana Bardagžije in poslal Mladenu z nastopnim pismom: „Evo Ti novcev! Ne potrebujem jih poprej, dokler si sam ne kupim biše.“ Te novce mu je Mladen pozneje vrnil z nežnostjo, katera ni pristajala njega uravi — v mošnjičku, kateri je njega soproga izvezla za nepoznatega prijatelja svojega soproga. Katanič zopet s svoje strani je zamotal ta mošnjiček v fin papir, vtaknil ga v neko lekasrsko skrabico in zaklenil v oni oddelek wertheimovke, kateremu se pravi „trezor“. A oba bi se smijala komu drugemu, kateri bi tako ravnal. Tisti večer, ko je Mladen prispel z ženo in sestrico v toplice, ga je Katanič seveda koj videl, ali ni mogel takoj stopiti k njemu, ker se je hotel po svoji opreznosti, mačji uravi najprej sam s seboj dogovoriti, kakšen položaj zavzema proti Mladenovi soprogi. Drugo jutro pred zoro ga je prebudila glava, katera ga je močno bolela, tako da mu je bilo komaj ob desetih moči vstati in iziti na plano; ali Mladen je tedaj že odpotoval; a ž njega soprogo se je Janko izprehajal po parku.

(Dalje prih.)

sedanjega kursa in odsloviti njegove nositelje. Vodil bode tudi nadalje nemško državo po svojih nazorih in se ne bo ravnal po Bismarckovih željah, pač pa bode sledajemu mogoče, cesarju svetovati, ne da bi se koj mislilo na osobno nasprotstvo mej njima. Bismarck bo kot rodoljubljen mož tudi nadalje pobijal sedanjo politiko in bo zadovoljen šele tedaj, kadar bo vlada vsaj pri vseh važnih rečeh njega vprašala za svet. — To se prav lepo bere, verjetno pa je le, kar je zapisala „Times“, rekoč, da se hoče Viljem približati ruskemu carju. Bismarck bo s svojo pojemajočo opozicijo to približevanje samo maskiral.

Dopisi.

Z Dunaja 1. februvarja. [Izv. dop.] (Vesna.)

V 24 številki „Slovenskega naroda“ smo čitali vest, da bo „Vesna“ še nadalje izhajala in sicer v povečani obliki.

„Vesna“ se je tekom dveh let, odkar izhaja, mnogo premenila in sicer na boljše. Prvotno le nekaj poskus dijaškega lista, vzpela se je sčasoma tako, da je postala nekako zrelo dijaškega mišljenja in življenja. Začetek je bil težak; novinci v novinarstvu so kumili novemu listu in od tod so izvirale marsikateré hibe, ki so obudile vsestransko strogo kritiko v slovenskih listih. Polagoma se je pa pričela vsebina boljšati in razprave kakor „Slovenski narod in velike šole“ so našle priznanja celo pri budih nasprotnikih listovih. Za letos ima „Vesna“ pripravljenega osobito mnogo znanstvenega gradiva, iz različnih strok in ki bo zadovoljilo čitateljstvo „Vesne“. Važno vprašanje za „Vesno“ je, kako bo z njenim gmotnim stališčem? Tu se mora pa žalibog priznati, da so Slovenci ravno taki proti „Vesni“, kakor proti drugim književnim proizvodom slovenskim: brali bi že, a naročiti — to bi bilo preveč zahtevano!

Žalostna je ta prikazen v našem narodu, ko imamo sedaj mnogo razumništva, ki bi lahko, namesto da kupuje razne nemške klasike in še več neklasike, nekoliko bolj podpiralo slovenske književne proizvode. Ravno pri „Vesni“, ki bo prinašala dovolj za vsakega Slovence zanimivega in poučnega berila, bi moralo slovensko razumništvo pokazati, da pozna važnost dijaškega lista! Koliko je koristnejše našemu narodu, ako se pečajo njegovi sinovi na velikih šolah z izdavanjem lista, v katerem motrijo modroslovna, tehniška in druga vprašanja, kakor da bi pa svoj čas tratili za druge, večkrat zelo nepotrebne stvari. Tu bi moralo slovensko razumništvo pokazati, da uvaža ta razlog in da hoče to dejanski s podpiranjem „Vesne“ izvesti. Vsaj bi izdajateljji „Vesne“ samo to radi dosegli, da bi se jih v toliko podpiralo, da ne bi trpeli gmotne škode — dobička pa niso nikdar pri listu iskali in ga nikdar ne bodo! Slovensko občinstvo naj bi uvaževalo, da postanejo iz sedanjih velikošolcev v kratkem bojovníki na narodnem polji; ako se ti že sedaj bavijo z resnim pripravljanjem za narodno delo, moralo bi jih slovensko razumništvo v tem potrjevati in podpirati — v tem konkretnem slučaju izdajateljje „Vesne“ z naročanjem na list.

Ako bo list vsestranski podpiran, ko se mu ne bo treba boriti z gmotnimi zaprekami, porabil bo lahko vse svoje moči v popolnjenje vsebine.

Komur je tedaj pri srci dijaški list, komur so mar književno delavni slovenski velikošolci, naroči naj si „Vesno“.

Iz Celja, 4. februvarja. [Izv. dop.] (Nemški gimnazijalci.) Danes je naše malo mestce sledeče pripovedi polno: Dopoludne je hodil po glavnem trgu sin dra. Serneca s sinom okrajnega glavarja Wagnerja. Oba mladeniča sta učenca tukajšnje gimnazije. Ko se loči študent Wagner od študenta Serneca, pristopi gimnazijalec Hoisel, sin dra. Hoisela, k študentu Wagnerju in ga osorno na odgovor stavi, zakaj hodi v taki (Sernecévi, t. j. slovenski) družini. Študent Wagner menda ni dal povoljnega odgovora in Hoisel ga nakrat tako v lice vdari, da je Wagner prav otekel. Vse to na glavnem Celjskem trgu okoli poludne! Zato velik hrup v občinstvu, povpraševanje: zakaj, zakaj?? — Na to izvemo razjasnilo, da imajo nemški gimnazijalci že več let, kakor se govori, z vednostjo ravnateljja Končnika in profesorjev, zvezo („Verbindung“) mej seboj, ki prepoveduje udom pod kaznijo, s slovenskimi součenci občevati, pod hujšo kaznijo še, slovensko govoriti. Tej zvezi pripadata tudi sin okrajnega glavarja Wagnerja in sin Slatinskega Velikonemca dra. Hoisela. Wagner se je proti določbam „zveze“ pregrešil, občujoč s Sernecem in zato — Hoiselova zaušnica! — Govori se

tudi, da pri shodih zveze venčajo Bismarckovo in nemškega cesarja podobo in prepevajo protiaustrijske pesmi. Pripovedi o takem ravnanju nemških gimnazijcev v Celji so sicer v mestu že mnogo let stare in niso hotele potihnuti. Praviše so se tudi skoro vselej s trditvijo, da ravnatelj Končnik in profesorji za to vedo, pa da proti Nemcem nečjo nič storiti. Koliko je na teh pripovedih resnice, bode menda vsled današnje kľofute, študentu Wagnerju prilepljene, in s tem storjenega škandala na ulici prišlo na dan. Nam seveda je samo do tega, ali res nemški učenci, mej njimi glavarjev sin, protiaustrijsko in antidinastično mišljenje goje in činom kažejo. Da se vzgajajo v sovražnike Slovencev, to je stara, če tudi glede na očete v c. kr. službah jako pomenljiva in s patrijotičnega stališča velikega obžalovanja vredna činjenica.

Od Drave, 3. februvarja. [Izviren dopis] (Das windische Elend.) Pokojni Davorin Tratenjak sicer ni imel Mariborskih Slovencev v mislih, ko je izustil predstojéče besede; pa zdi se mi, da bi se z njimi ne mogle žalostne razmere mej Slovenci nikjer tako dobro karakterizirati, kakor baš glede Maribora. Maribor je večje mesto in mej nemškim prebivalstvom ni najti one zdivjane druhali, katera se večinoma rekrutira iz slovenskih renegatov, katera vlada in terorizira v Celji in Ptujci. Slovincem v Mariboru se ni bati za varnost življenja in imetja; Slovenci v Mariboru nimajo uzoška, da se skrivajo, da si niti ne upajo povedati javno, koga so volili v odbor čitalnice! Najbolji dokaz, kako slabo organizirani so Slovenci v Mariboru, kako mlačni in popustljivi so, je zadnji dopis v „Slov. Narodu“, v kojem nekdo poroča, da se nihče ne zmeni za Ciril-Metodovo podružnico, da bi udje radi plačali društvenino, pa ni človeka, kateri bi se hotel toliko potruditi, da bi opravljal posle blagajnika. To je „das windische Elend“ v celi nagoti. Mariborski okraj se razteza do nemške meje, izpostavljen je največji nevarnosti. Koliko posestev mej Mariborom in mejo je prešlo že v nemške roke! Iz Maribora in od severa dela se na to, da se zatre slovenski živelj, da se nemška meja pomakne do Maribora! V sv. Ilju delila so se otrokom božična darila iz „rajha“, nemški šulverein napenja vse sile, da si pridobi vedno več zemlje, — Slovinci v Mariboru pa nimajo časa ali volje, da bi pobrali pri udih borne groše za Ciril-Metodovo podružnico! — Se vé, pokojni dr. Čuček, ki je živel nekeje v Dalmaciji, poznal je bolje nevarnost nemškega navala ob meji, nego ga poznajo Mariborski Slovenci!? In vendar ima Maribor primeroma največ slovenske inteligence, največ slovenskih mož — vsaj na Štajerskem, — kateri imajo kapital, so vsled tega neodvisni. Mariborskim Slovincem tudi voditeljev ne manjka, kateri se tu pa tam težko pogrešajo; kajti v Mariboru stanujeta dva slovenska poslanca, katera sta kot taka poklicana, da zbirata narodne moči, da vodita slovensko stranko. Jeden teh poslancev ni sicer odgojil nobenega svojih sinov za slovenski narod, še toliko časa mu ni preostajalo! Da popravi ta narodni greh, treba je, da vsaj nekaj stori za svoje volilce, za svoj volilni okraj. Drugi gospod poslanec bode mu gotovo rad pomagal, ker je tudi povse neodvisen. Dolžnost teh dveh gospodov je, da odpravita žalostne narodne razmere v Mariborskem okraju, da oživita potrebno podružnico prepotrebne šolskega društva, da osnujeta potrebna bralna društva, da vzdramita kmetško ljudstvo Mariborskega okraja vsaj toliko, da bodo slovenski kmetje v svoji skupini vsaj volili slovenske moče v okrajni zastop, da bodo zastopniki slovenskega kmeta kontrolirali nemčurje v zastopu in odboru. To zahteva čast naroda slovenskega in njega korist! — Proč tedaj z letargijo!

Domače stvari.

— (Osebne vesti.) Gozdarskega nadzorstva pristav g. Viljem Putick, znani preiskovalec kraških jam, premeščen je iz Beljaka v Ljubljano in prideljen v službovanje c. kr. deželnemu gozdarskemu nadzorstvu. — Vladni tajnik grof Rudolf Margheri imenovan je okrajnim glavarjem, okrajni komisar J. Rihar pa vladnim tajnikom na Kranjskem.

— (Brate Sokole) opozarjamo na današnji odborovi poziv za jutrišnjo maskarado.

— (General Heirowsky †.) Poveljnik 97. infanterijske brigade, ki je dislocirana v južni Dalmaciji, general Karol Heirowsky, umrl je predvčerajšnjim nenadoma na lovu vsled kapi. Heirowsky bil je več let poveljnik 17. pešpolka.

— (V soboto pokopali so) nadepolnega mladeniča, izbornega telovadca Ljubljanskega „Sokola“ Frana Kristana, črkostavca v „Narodni tiskarni“, ki je umrl v cvetoči dobi 20 let. Pokojni bil je pri tekmovalni borbi „Sokola“ v Jemenicah odlikovan s prvim darilom. Obilo članov „Sokola“, tiskarjev in drugih občinstva dalo mu je poslednje spremstvo in položilo več krasnih vencev na grob. Naj mu bode lahka zemlja!

— (Poročil) se je dne 5. februarja v Ormoži gospod Jan Knop, c. kr. davkarski kontrolor, z gospodično Tiliho Kandričovo v Ormoži. — V Gradcu se je poročil g. Mato Zidarič, kr. okr. zdravnik v Pregradi na Hrvaškem, z gđo. Marijo Znidaršič, hčerko lekarja. Čestitamo!

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista je poslal: Iz Ruš na spodnjem Štajerskem g. Martin Lesjak, učitelj, mej tamošnjimi rodoljubi nabranih 50 kron; darovali so: č. g. Matija Wurzer, župnik, in g. Miha Serne, vsak 4 krone, g. Jos. Minaršič 3 krone; gg. Fr. Novak, gostilničar, dr. Gorišek, Luka Hleb, kmet na Smolniku, A. C. Steber, Fr. Grizold, Miha Goriak, Jos. Zrnc, Fr. Lamprecht, Karol Harič ml., Julija Skrbinek, Val. Ozim, Jos. Mülle, vsak po 2 kroni; gg. Jos. Lasbahar, nadučitelj, Mart. Lesjak, učitelj, Ivana Hleb, kmetica na Smolniku, Ant. Grizold, Avgustin Bečela, slikar, Al. Stoger, Ant. Peitler, Fr. Lamprecht, Jan. Serc, Jak. Marin, J. Glazer, Fr. Robnik, Jan. Pintarič, Anastazija Pintarič, Matija Lichteuvallner, vsak po 1 krono. — Živili rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Slavčeva maskarada), vršivša se sinoč v ukusno dekoriranih prostorih starega strelišča, je bila izborna dobro obiskovana in je bila vsa zabava, ki je tekla vseskozi v najlepšem redu, jako živahna in animirana. Plesalo se je kakor ob sebi umljivo, mnogo in vztrajno do ranega jutra; pri kadriljah, ki jih je vodil g. S. Stegnar, je plesalo nad 60 parov. Maskarado so počastili s svojo navzočnostjo mej drugimi g. župan Grasselli, g. podžupan Petričič in nekoliko mestnih odbornikov, gg. dež. poslanca dr. Tavčar in Hribar, g. predsednik trg. in obrt. zbornice Perdan, g. dež. sod. predsednik Kočever in drugi. Tudi častništvo je bilo precej dobro zastopano, istotako „Sokol“ po deputaciji v društveni obleki. Kar se mask tiče, nam je konstatirati, da smo bili tudi v tem oziru povsem zadovoljni; bilo jih je primerno mnogo, nekatere prav elegantne. Sedem najlepših ženskih mask je bilo po razsoji komisije, broječe 12 članov, odlikovanih. Zanimiva je bila tudi točka „ples s zaprekami“. Mej odmorom po polnoči je četvorica tamburašev iz daljne Krajine v hrvaški narodni nošnji na galeriji udarala nekoliko komadov na svojih glasbilih. Za postrežbo je bilo dobro skrbjeno. Brez pretiranja smemo reči, da je vsak obiskovalec bil popolnoma zadovoljen in da sme vrli „Slavec“ to tako lepo uspelo maskarado s ponosom zabeležiti v svojih letopisih. Vsa veselica uspela je sijajno in je bila gotovo najbolje obiskana plesna zabava letošnjega predpusta, najlepši dokaz za žive in vsestranske simpatije, katere uživa vrli „Slavec“ v vseh krogih narodnega Ljubljanskega občinstva.

— (Streljanje „Sokolskega strelskega kluba“) se zaradi običajnega Sokolskega „Sanatorium mucorum“, ki bode v sredo dne 7. t. m. preloži na prihodnjo sredo dne 14. t. m., kateri dan se bode streljanje zopet redno nadaljevalo.

— (Obrtno gibanje v Ljubljani.) Meseca jenuvarja pričeli so v Ljubljani izvrševati obrte in sicer: Fran Zorman v Kolizeju branjarijo; Janez Škrjanc, Poljanska cesta 6, branjarijo; Fran Merala, sv. Petra cesta 32, barvarski obrt; Marija Schmelzer, Pred prulami 3, trgovino s stoli; Anton Stacul v Šelenburgovih ulicah, trgovino s špecerijskim in kolonijalnim blagom ter prodajo žganih opojnih pijač na drobno; Alojzij B. lič, Kongresni trg 5, barvarski in suknostiški obrt; Karol Weber, Špitalske ulice 5, trgovino s špecerijskim, kolonijalnim in materijalnim blagom; Frančiška Črne, Stari trg 17, kramarijo s krojnim in drobnim blagom; Fran Grošel, Poljanska cesta 11, trgovino s špecerijskim, kolonijalnim in materijalnim blagom ter z deželnimi pridelki; Marija Likozar, Gospodske ulice 5, branjarijo; Albin Achtschin, Gledališke ulice 8, trgovino z mešanim blagom; Jaromir Hanuš, Dunajska cesta 15, stavbinsko obrt; Fran Stampfel, Vegove ulice 8, trgovino z galanterijskim blagom;

Fran Dovjak, Krakovske ulice 27, branjarijo; Anton Wolf, Križevniške ulice 2, stavbinsko obrt; Fran Kaiser, Soteska 6, trgovino z lovskimi potrebščinami in palicami; Josip Levc in Viktor Rohrmann, trgovino z deželnimi pridelki in rastlinjem; Anton Malavašič, Rimska cesta 17, mizarški obrt; Marija Terlep, Stari trg 4, kramarijo s krojnim in drobnim blagom; Fran Stupica in Jernej Mač, Marije Terezije cesta 1, trgovino z mešanim blagom; Gustav Treo v Kolizeji, trgovino z divjačino in perutnino; Leopold Grünfeld, Opekarska cesta 55, branjarijo; Ivan Meiringer, Pod trančo 1, trgovino s šolskimi knjigami, molitveniki in svetimi podobami; Fran Jerina, Kolodvorska cesta 13, prodajo jedil in kuhane kave; Josip Lipovš, Florjanske ulice 32, pekarski obrt; Anton Gajeta, Opekarska cesta 12, pekarski obrt; Valentin Urbančič, Kurja vas 2, kovaški obrt in podkovstvo; Alojzij Gärtner, Barvarska steza 16, krojaški obrt, in Katarina Maligoj, Kolodvorske ulice 4, branjarijo. — Odpovedala pa sta svoj obrt in sicer: Anton Jeršin, klavski obrt in Matija Jager, prodaja špecerijskega blaga.

— (C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. državnih železnic) javlja, da se je v sved razglasila v „Wiener Zeitung“ razpisalo podkrepljenje poverkov za železne mostove na zahodnih in vzhodnih progah c. kr. avstr. drž. železnic. Ponudbe se vzprejemajo najdlje do 16. februarja 1894 pri c. kr. glavnem ravnateljstvu c. kr. avstr. državnih železnic, kjer so tudi pogoji in drugi pripomočki na vpogled.

— (Z Vrhniko.) Maskarada, katero je priredila čitalnica dne 28. pr. m., se je tudi letos, kakor vselej, prav dobro obnesla. Poleg domače gospode se je udeležilo mnogo rodoljubov iz Ljubljane in Logatca. Bilo je mnogo elegantnih kostumov, zlasti tropa barlekinov je s svojimi burkami in vratolomi vzbujala mnogo smeha in zabave. Godba 27. pešpolka je dobro igrala, tako da je mladna do ranega jutra pri plesu vztrajala. Odbor šteje si v dožnost, izreči č. udeležencem, zlasti onim iz Ljubljane in Logatca, svojo zahvalo. S—c.

— (Požar.) V četrtek popoldne pogorele so v vasi Sodevce nad Starim trgov pri Poljanah štiri hiše s škodnji. Zažgali so seveda otroci. Pogorelci so zavarovani pri banki „Slaviji“.

— (V bolnišnico v Kandiji) vzprejeli so usmiljeni bratje dozda že 52 bolnikov. Mnogo jih je zopet odšlo ozdravljenih, vender pa jih je še blizu 30, več nego bi jih smelo biti v sedanjih prostorih. Umrl še ni nobeden. Večinoma so bolniki iz bližnje okolice. Bolniki so s postrežbo, hrano in z vso uredno navo jako zadovoljni. Ne računati se nikomur nič in se vzprejme le, kar premožnejši prostovoljno dajo.

— (Slovensko delavsko podporno društvo) nameravajo osnovati nekateri rodoljubi v Mariboru, podobno enakemu društvu v Trstu. Tako društvo bode lahko prav krepko delovalo v okrepčanje slovenskega življa v Mariboru. Delavski stan v Mariboru je skoro izključljivo slovenski, a nedostaja mu organizacije in vodstva in zato se potaplja v nenasiten nemštvo, k čemer seveda največ pripomorejo nenaravno osnovane šole, v katerih se potujčuje slovenskih roditeljev deca. Dobro osnovano delavsko društvo, ki bode privabilo v svoj krog slovenske delavce in jih vzpodbujalo in poučevalo, utegne sčasoma vzgojiti zavesten in samostalen slovenski živelj na žalibog že preveč potujčenih slovenskih tleh.

— (Hranilnica in posojilnica v Klečah) na Koroškem bode imela svoj prvi uradni dan v nedeljo dne 11. t. m. Pozneje pa bode uradni dan vsako nedeljo od 3. do 6. ure popoldne. Pri prvem uradnem dnevu bode nadzornik slovenskih posojilnic g. V. Simon iz Maribora imel pouk o hranilnih vlogah in o posojilnicah sploh. Želeti je torej, da se slovenski rodoljubi in posestniki udeležijo prav obilo tega dne.

— (Tržaške novice.) Minule dni ustrelil je neznan človek na vojaka, ki straži skladišče smodnika na Katinari. Vojak je streljal proti kraju, od koder je padel strel. Iz stražnice prihiteli vojaki čuli so korake bežečih oseb in ustrelili dvakrat za bežečimi, a v temi menda niso zadeli nikogar. Straža se je pomnožila in preiskuje policija to skrivnostno stvar. — Na magistratu v Trstu so si zamislili nekaj novega, kako bi se odpravila zoprna slovenska imena. Radi bi odvzeli duhovščini krstne matice, češ da ona „pači“ slovenska imena, pišoč jih v jedino pravilnem pravopisu. Kako bi italijanska magistratna gospoda pisala taka imena, za to imamo preveč izgledov v

predalnih italijanskih listov, ki jih prijavljajo na upravo barbarski način. Kako pa jih pačijo na magistratu, kažejo volilne listine. Zavedni Slovenci pa naj zahtevajo, da na podlagi krstnih listov tudi na Tržaškem magistratu zapisujejo slovenska imena s slovenskim pravopisom. — Škedenjsko pevsko društvo „Vele-sila“ je priredilo minulo nedeljo prav lepo uspelo narodno veselico, ki je sijajno dokazala, koliko se da doseči z zlozlim delovanjem. Vsa veselica je bila izborna in naredila najugodnejši utis na vse navzoče. Popevalo se je prav skladno in precizno in se je plesal v narodnih nošah „Kolo“ pod vodstvom g. Sancina—Oraša. — Na 3½ letno ječo obsojenemu Grku Kritikosu, ki je ustrelil častnika Ledenika, zvišalo je najvišje sodišče vsled priziva drž. pravdnika kazen na pet let. Odvedli so ga te dni v Kopersko kaznilnico.

— (Tržaški vodovod.) Da se pokrijejo stroški pogajanja za napeljanje Bistriske vode v Trst, odkazala je mestna občina Tržaška okrajnemu glavarstvu v Postojini predplačilo 400 goldinarjev.

— (Nesreča pri plesu.) Debeli četrtek je bil, kakor običajno v „Politeama Rossetti“ v Trstu ljudski ples. Postavljen je bil v sredi gledališča visok mlaj z darili za srečne plezance, ki bi priplezali do vrha. Ko je neki Luigi Tupin res priplezal do vrha in začel trgati privezana darila, omagal je in padel doli, in se poškodoval tako, da so ga morali odnesti.

— (Anarhisti v Korminu.) Iz Kormina se poroča, da so poslednje dni tam zaprli več oseb zaradi anarhističnih vzklikov na javni ulici.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Volkovi v Dalmaciji.) Po dalmatinskih brdih zapal je nad meter visok sneg in so se valed tega volkovi približali bolj v ravnino in blizu mest. Napadeli so tudi ljudi in živino blizu hiš.

* (Srečna goslarica.) Gospodična Tereza Siller, hči nečega uradnika, zdaj v Brucku, izučila se je na Dunajskem konservatoriju v igri na goslih in bila pozneje član damske kapele. Ko je ta kapela svirala v Marseillu, zaljubil se je ameriški milijonar Hadlings v mlado goslarico in jo snubil. Ženin ima imetja 10 milijonov dolarjev. Marseiljski listi pisali so mnogo o tej izredni sreči mlade Dunajčanke.

* (Čin blažnega.) V Putni na Oger-skem zaklal je tamošnji sodnik Cionca svojo petletno hčerko, potem svojega sedemletnega sina in svojo ženo, konečno pa si je sam porinil nož v prsi. Žrtve blaznega so bile takoj mrtve, nesrečni blazni morilec pa utegne okrevati.

* (Najbogatejši mož na Pruskem) ni niti Frankobrodski baron Rothschild, niti Krupp v Essenu, nego italijanski konzul A. H. Sch. v Dortmundu, ki je izkazal za tekoče leto nad 8 milijonov mark dohodka in plačuje 400.000 mark davka.

* (A tentatod gladu.) V Casal Monferatu napadel je neki mladi delavec milijonarja Parija in ga zabodel z nožem dvakrat, a na srečo ranil ga je le lahko. Potem pa se je napadalec sam javil orožnikom, rekoč, da je bil lačen in da je hotel neznanega mu milijonarja samo zato umoriti.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 5. februarja. Pri včerajšnjem diné-ju v konaku je kralj Aleksander ministertvu napil izjavljajoč, da je bila kriza postulat potrebe in odklanjajoč trdila, da so jo pro-uzročili unanji ali osebni uplivi. Zahvalil se je vladi, da je prevzela misijo, pomiriti politična nasprotstva in ustanoviti zakoniti red.

Peterburg 5. februarja. Mej Rusijo in Grško začela so se pogajanja gledé trgovinske pogodbe.

Rim 5. februarja. Minister notranjih del naročil je posamnim prefektom, naj iztirajo vse inozemce, na katere leti sum, da so v zvezi z anarhisti.

Palermo 5. februarja. Več polkov vojakov se je vrnilo v Neapolj.

Pariz 5. februarja. „Agence Havas“ preroka formelno trditev nekaterih listov, da ima Kornelij Herz važne listine v rokah in da je vlada storila kake korake, da prepreči razglasitev teh listin.

Pariz 5. februarja. Vaillant bil danes ob 1/4 na 8. uri zjutraj guillotiniran. Umrl je kličeč: Smrt človeški družbi, živel anarhija.

Poslano*)

V šte. 277. „Slovenskega Naroda“ z dne 2. decembra 1893. bil je mej domačimi stvarmi dopis iz Šturje pri Ajdovščini, baveč se z občinskimi volitvami v Lokavcu in z osebo Lokavškega župana.

Imenovani dopis iz navaja zgolj neresnične reči. Tendencijsni sta opazki „o županu, laško vino dobro poznajočem“ in svoje sovaščane nemški zmerjajočem: Da se je v županovi kleti lansko leto točilo laško vino, je res, in sicer 8 kr. na litru ceneje nego v krčmah, seveda v veliko zadovoljnost ljudstva. Da so se pa krčmarji na tem jezili, posebno steber nasprotne stranke, imenoma Rebek, za to ne more ta toliko obrekovani župan nič. Trditev, da je župan izrekel besede: „Diese dummen Vieher von St. Thomas sind auch gegen mich“ je natolcevanje in imenujem dotičnega dopisuna grdim lažnikom.

Človek bi sklepal, da je opisani župan v resnici kak Lahon ali Nemčur. To pa ni res, ampak omenjeni župan je bil in ostane narodnjak. Tudi se njegovo ime ne prične s črkama T. H., res pa je, da se zove polnim imenom France Hmelak.

Nadalje se predbaciva podpisanemu, kot predsedniku volilne komisije, da sem volitev 3 volilne skupine ustavil, spoznavši, da moja stranka propade, ter da sem v dotičnem brzojavu na glavarstvo v Gorici rekel, da so volilci tako pijani, da ni mogoče vzdrževati miru. Resnica je, da sem v sporazumljenji z volilno komisijo ustavil, ker so se mnogi volilci vedli nedostojno, ter razgrajali, da človek ni lastne besede slišal. Posebno robato se je vedel neki A. L. nasprotne stranke sorodnik g. Vidmarje, kateri še celo nima volilne pravice, ter je z drugimi pajdaši prouzročil, da sem volitev ustavil, i to v sporazumljenji z volilno komisijo.

Brzojav na glavarstvo pa se je glasil doslovno: „Ker ni mogoče redu vzdrževati, smo prisiljeni volitev ustaviti.“

Ni res, da sem volitev ustavil boječ se za ugoden uspeh za našo stranko. To je razvidno iz razmerja glasov. Razmerje je tako: oddanih je bilo 39 glasov, od teh dobil sem podpisani 30, glavni kandidat nasprotne stranke g. Jože Vidmar pa 19 glasov. Tudi drugi naši kandidati so bili v večini proti nasprotnikom.

Kar dopisnik čenča o Lokavškem cerkovniku, je smešno, ako misli, da je za take nerednosti župan odgovoren. Ni tudi res, da bi bil cerkovnik na moje stroške z drugimi volilci popival. Ako je v navedenem dopisju še kaj drugih napadov in lažij, habeant sibi dopisun in njegovi somišljeniki.

Lokavec, dne 1. svečana 1894.

Fran Hmelak.

*) Za vsebino tega sestavka je uredništvo le v toliko odgovorno, v kolikor zakon veleva. (150)

Bratje Sokoli!

Vsi tisti bratje Sokoli, ki se za maskarado ne bodo maskovali, naproseni so, da pridejo v društveni opravi.

Na zdar!

Odbor.

Zahvala.

Za zgradbo dirkališča kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“ poslali so kolesarji in prijatelji kolesarskega športa v Trstu prvi prostovoljni kronin dar, darovali so: G. Nehrony s soprogo 2—k., g. Stepančič 2—k., g. Abram 2—k., g. Krž 2—k., g. Grebenc 2—k., g. Mušič 2—k., g. Mayer 1—k., g. Flekar 1—k., g. Gulin 1—k., g. Kafura 1—k., g. Kristof —50 k., g. Furlani —50 k., g. Paternost —50 k., g. Kavčič —50 k., g. Candolini 1—k., g. Kocjančič 1—k., stari kolesar iz Ljubljane 10—kron. Bodi tu izrečena najsrčnejša zahvala vsem darovalcem in naj bi našli mnogo posnemovalcev.

Odbor kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“.

Umrli so v Ljubljani:

1. februarja: Filipina Dermotta, uradnikova hči, 5 let, Zabjak št. 3. — Pavl Hudnik, sprevednikov sin, 1 mesec, Grubarjeve ulice št. 1.
2. februarja: Jurij Jarc, poslovodja, 65 let, Tržaška cesta št. 19. — Karol Magister, hišnega posestnika sin, 21/2 leta, Strni pot št. 8. — Janer Lampe, dimnikar, 57 let, Hradskega vas št. 21.
3. februarja: Anton Černe, mizarjev sin, 31/2 meseca, Cesta na loko št. 11. — Jožefa Filibrun, zasebnica, 68 let, Francovo nabrežje št. 7.
4. februarja: Anton Francel, šolski sluga, 91 1/2 leta, Valvasorjev trg št. 1.

Štev. 19.248.

Dijaška ustanova.

S pričetkom tekočega šolskega leta izpraznjeni sta dve mesti Jernej Sallocher-jevih ustanov po 50 gld. na leto.

Do teh ustanov, katere podeljuje mestni župan Ljubljanski, imajo pravico dijaki Ljubljanskega gimnazija, ki so rojeni na Kranjskem ter so ubogi, lepega vedenja in pridni.

Prošnje, opremljene s kratnim in ubožnim listom, potem pa s šolskima spričevaloma zadnjih dveh semestrov, vložiti je do konca meseca februarja letos potem gimnazijskega ravnateljstva pri podpisanem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dné 20. januarja 1894.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. febr.	7. zjutraj	744.2 mm.	-1.0° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	741.8 mm.	8.0° C	sl. zah.	jasno	
	9. zvečer	740.9 mm.	2.8° C	sl. zah.	jasno	
4. febr.	7. zjutraj	740.8 mm.	0.8° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	742.5 mm.	4.8° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	745.9 mm.	2.4° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 3.8° in 2.1°, za 4.1° in 2.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 5. februarja t. l.

Skupni državni dolg v notah	97 gld. 80 kr.
Skupni državni dolg v srebru	97 " 65 "
Avstrijska zlata renta	120 " 45 "
Avstrijska krona renta 4%	97 " 40 "
Ogerska zlata renta 4%	117 " 40 "
Ogerska krona renta 4%	94 " 95 "
Avstro-ogerske bančne delnice	1020 " — "
Kreditne delnice	357 " 75 "
London vista	125 " 90 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 " 47 1/2 "
20 mark	12 " 29 "
20 frankov	9 " 98 "
Italijanski bankovci	43 " 45 "
C. kr. cekini	5 " 98 "

Dne 3. februarja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196 " — "
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 " — "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 " 25 "
Kreditne srečke po 100 gld.	194 " 50 "
Ljubljanske srečke	24 " — "
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 " 50 "
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	155 " 75 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	272 " — "
Papirnati rubelj	1 " 35 1/4 "

Zahvala.

Vsem znancem in prijateljem, ki so nam o priliki smrti našega dragoga, zdaj v Bogu počivajočega sina, odnosno brata, gospoda

Fra Kristana

izkazali svoje sočutje in dragemu pokojniku zadnjo čast, zlasti pa društvu tiskarjev, njegovim kolegom iz „Narodne Tiskarne“, njegovim sobratom Sokolom, dalje gg. paznikom prisilne delavnice, ki so lepe vence poklonili, kakor tudi ostalim darovalcem vencev izrekamo tem potem svojo najprisernejšo zahvalo.

V Ljubljani, dné 5. februarja 1894.

Žalnoča rodbina Kristan.

Jarnej Šerjak

Nežika Šerjak
roj. Lindtner
poročena.

Ljubljana (147)

dné 4. februarja 1894.

(Mesto družega naznanila)

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

(102—3)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Ansee, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Lino, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bregnic, Gurk, Genavo, Pariz, Lino, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Lince, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Ischla, Gmundena, Lince, Steyra, Pariza, Geneve, Gurk, Bregnic, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
" 12. " 00 " popoldne " "
" 6. " 10 " zvečer " "

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
" 1. " 01 " popoldne " "
" 8. " 46 " zvečer " "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
" 9. " 05 " popoldne " "
" 6. " 50 " zvečer " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 8. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoldne " "
" 6. " 30 " zvečer " "

(4—28)

Tisti, ki je v „Narodni kavarni“ izgubil denar v noči mej 1. in 2. februarjem, oglasi naj se istotam pri kavarnarju J. Krapš-u. (148)

Poštna znamke

ki se v mislijske svrhe ali pa za družbo sv. Cirila in Metoda nabirajo, se kupujejo. (146—1)
Ponudbe vzprejema upravništvo „Slov. Naroda“.

Predmeti

za

predpustne veselice

kakor:

(139—3)

hellkonj, aristonj, harmonike, orglice na okretalo (lajne), švicarska glasila, ki sama igrajo i. t. d., najceneje pri

Fr. Stampfel-u

v Ljubljani, Kongresni trg, v „Tonhalle“.

Prostori gostilne „Pri Virantu“

v Ljubljani

se dajo v najem.

Od 1. maja t. l. naprej se zopet oddajo v najem v hiši kranjske hranilnice v Ljubljani na sv. Jakoba trgu št. 3 prostori gostilnice „Pri Virantu“, namreč 3 gostilniške sobe, 9 sob za potnike, hlev, klet, drvarnica in drugi postranski prostori, dalje vrt, ki pripada k hiši in vrtna hišica, za kar se je dosedaj kakor tudi za porabo inventarskih predmetov plačevala stanarina 1450 gld.

Dotične ponudbe naj se najdalje do 7. t. m. pri administraciji gornje hiše vložijo, kjer je moč izvedeti tudi pogojev, pod kojimi se gostilna dá v najem. (145—2)

V Ljubljani, dné 31. januarja 1894.

Kranjska hranilnica.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.